

Hann, ið alist við øsku inni, lítið í leikum dugir!

REGIN
MARNERSSON
lærari

Tórshavnar kommunu-skúli saman við hinum stóru skúlunum í Havnini hava víst vegin. Okkara næmingar eru dugnaligir. Okkara nærmingar trívast í skúlanum. Ikki tí at vit hava bestu karmar at arbeiða innanfyri. Men tí at vit hava hugagóð og dugnalig starvsfólk á okkara skólum. Starvsfólkið er skúlans besta tilfeingió

Yvirskriftin er úr Brestis kvæði. Tað er ungi Sig-mundur, ið vil fylgja faðir sínum til Dímunar. Brestir svarar honum aftur: "*Satt hann sigur, sonur mín*", *Brestir tók til orða, "eingin skal hjá ungum alva bragd-arhugin forða."* Men hesi eru roysnini, ið býráðs-meirilutin í Havnini nú ger. Í Havnini hava vit í dag

fýra 10. flokstilboð. Øll á skólum, ið hava nýtt orku at fáa hesi at virka á bestan hátt. Misjavnt er tó, hvussu royndirnar hava hildnast. Tí settust fleiri menskir at kjakast um, hvussu vit í Havnini finga eitt betri 10. flokstilboð. Útgangsstøðið var, at ein tvísporaður skúli hevði ov lítið næmiga-grundarlag at bjóða eitt munagott tilboð í 10. flokki.

Bólkurin bleiv samdur um at ein nýggj eind skuldi gerast. Ein nýggjur skúli. Eitt tilboð, ið gav donskum eftirskúlatilboðum kapp-ing. Men tilmælið er ikki grundað á veruligar møguleikar. Heldur ikki námsfrøðiligt skynsemi. Tilmælið setir eisini nakrar greiðar fortreytir. Serliga eru tað tankin um, at eind-in er sjálvstøðug, ið er berandi.

Hesar treytir eru ikki til staðar. Hvørji ráð eru so at taka. Jú, har var eitt minni-lutatilmælið í bólkinum, ið á sinni sat. Hetta tilmælið

sigur, at í eini skiftistíð, til ein 10. floksdepil er skip-aður sum sjálvstøðug eind í egnum bygningi, áttu vit at havt tvinni 10. flokks-tilboð í Havnini. Eitt á Eysturskúlanum, og eitt á Kommunuskúlanum. Hetta er tað tilmælið, ið mestur stíðil er í út frá dagsins fortreytum.

Næmingagrundarlag er til tvinni tilboð. Møguleik-arnir eru til tess eisini. Eysturskúlin hevur eina væl virkandi framhalds-deild við 10. flokki og Kommunuskúlin tað sama. Á okkara skúla, Kommunuskúlanum, hava vit entá upplivað tað gleiðiliga, at næmingar av øðrum skúl-um hava valt at gevast á skúlanum, tey hava gingið í samfull 9. ár fyri at gerast ein partur av okkara 10. flokseind.

Hetta er tí, at vit seinastu 6 árinu hava lagt stóra orku í at menna ein 10. flokk, ið er eitt gott tilboð. Eitt øðr-vísi og spennandi tilboð, ið vit námsfrøðiliga kunnu

grundgeva fyri. Hetta til-boðið vilja vit framhald-andi geva okkara næming-um. Skúli snýr seg um lærdóm, tann lærdómin, ið vit lærarar kunnu gróður-seta og fáa at spíra í okkara næmingum. Tí eru vit ónøgd við, at 10. verður tikin frá okkum. Meta eisini, at hetta er gjørt á púra skeivum grundarlagi.

Í tíðindasending í útvarp-inum kl. 18 hin 5/11-2009, samstundis sum býráðs-fundur byrjaði, úttalaði býráðslimur seg um, hví tað er rætt at flyta 10. flokk úr Kommunuskúlanum. Útsøgnin var merkisverd, merkt av vantandi innliti í málið. "...*Skal 10. verða har, mugu vit brúka nógvar pengar uppá útbygging av Kommunuskúlanum. ..Tað er gleðiligt, at teir (næm-ingarnir) trívast og hava tað gott har... men tað eru bygningarnir, vit taka okkum av. Skulu vit byggja Kommunuskúlan út her og nú, so mugu vit kanska útseta annars ætlaða Ellis-*

heimið úti við Strond.

Tá renna mær eitt annað ørindi úr Brestis kvæði í hug. *Hoyr tú Beinir, bróðir mín! hvat ráð skulu vit taka? Hasir eru garpar teir; ið okkum ætla at saka.*

Er tað veruliga so, at Tórshavnar kommuna bert hugsar um bygningar? Ikki man so vera. Heldur ikki man grundgevingin halda, at um 10 framhaldandi skal ganga í Kommunuskúlan-um, so skal hann dagførast beinanvegin. Tí tað er tað sama sum at siga, at næm-ingar frá 1. til 9. hava ikki tørv á einum soppafriðum skúla. Tað eru bert teir í 10, ið hava rætt til tess. Tí vit hava, sum er, næmingar úr 1. til 10. flokk á skúlan-um. Og vit rúmast at vera her, so eg skilji ikki grund-gevingarnar.

Leggið ikki saman í óðum verki. Tað passar ikki at hetta fer at kosta okkara gomlu ellisheimið. Tað einasta námsfrøðilig skynsama at gera, er at varveita tvær eindir, til ein

10. depil er stovnsettur, ið setur sína egnu dags og skúlasrá um nøkrur ár. Tí skúli og skúlaskapur snúgva seg um námsfrøði-lig tilboð, trvinað og lær-dóm. Ikki bygningar og tómar stovur.

Forrestin, um so nógvar tómar stovur standa á Eysturskúlanum, ið skríggja eftir næmingum, veit eg um ein mentamála-ráðharra, ið manglar høli til sínar næmingar, ið ikki sleppa at vara inni í einum øðrum illa viðlíkahildnum bygningi.

Vónandi rennur ikki eitt triðja ørindi úr Brestis kvæði í hug hin 17.desem-ber, tá býráðið skal taka avgerð í hesum týðningar-mikla máli. *Tóri runnu tár á kinn, harðnar Sigmunds sinnni: "Grátum ikki frændi mín, vær goymum væl í minni!"*

Landsvegurin í Lorvík:

Vælsignaði, latið nú skilið ráða!

ÓLAVUR HÁTÚN

Við áhuga havi eisini eg fylgt við í lands-vegaætlanini í Lorvík og havi harmast um tað politisku viðferð, hetta mál hevur fingið:

Fyrst vildu lorvíkingar als ikki vita av nakrari vegagerð, men kravdu tunnil, sum hevði ført til, at ferðandi til og úr Klaksvík nóg illa sóu dagsins ljós á leiðini millum Norðagøtu og Borðoyavík. Tá hetta ynski ikki fekk undirtøku, var næsta kravið at fáa vegin lagdan niðri í bygdini. Tó var onkur skila-maður í bygdarráðnum, sum mælti til væl útgrein-aðu loysnina hjá Landsverkfrøðinginum um vegagerð oman fyri bygdina.

Málið kemur so fyri á tingi, og tað lögna hendir, at meirluti verður fyri ikki at fylgja tilráðingini hjá landsins sakkunnleika í vegamálum. Gleðiligt var tað tá, at bygdarráðið raknar við og biður um at fáa málið fyri á tingi aftur. Men gakk! Nú gerast lög-tingsmenn tvørir, og endin verður, at málið verður tveitt lorvíkingum aftur at klandrast um, hóast bygdaráðsmeirilutin tá var komin til ta sannføring, at tilráðingin hjá Landsverki var besta loysnin.

Hvørji privat áhugamál tá við fólkaatkvøðu førdi málið út í óføri aftur, skal her ikki metast um; men ikki havi eg møtt lorvíkingi, sum ikki harmast um úrslitið. Tí órogvandi og ikki sørt vandamikið verður tað fyri bygdarfólkið við ferðslumiklum landsvegi niðri millum hús, sum eisini skerjir atkomuna til fjøru og havnarlag. Og hjá teim ferðandi til og úr Norðoyggjum verður tað ólíka uppliving at leggja leiðina fram við teim hábærsligu Lorvíkar fjøllum við føgur útsýni yvir bygdarlag og oyggjaland heldur enn at troka seg fram fjøruvegin, har eisini sjórokið ódnardagar mangan man verða til ampa.

Tað kann undra, at óviðkomandi soleiðis kemur sum ketta upp úr høvdatrogi, men at hoyra í útvarp-inum í gjákvøldið, at vónir nú kortini vóru fyri góðari vegaloysn í Lorvík, var tann glottin, sum setti meg við telduna.

Føroyingar fáa riddarakross, tá ið danir verða fongslaðir

ANNITA Á
FRÍDRIKSMØRK

Hevur heildarveitingin lítlan týðning búskaparliga, so hevur hon stóran týðning fyri stórpolitiska talvið. Hetta var eisini essensurin í samrøðuni í útvarpi Føroya, sum Hilmar Simonsen ger viðmerkingar til. Og taktikkurin í hesum stórpolitikki er m.a. at fáa so nógvar finnur við í spælið sum møguligt.

Kann til álvarsamt skemt leggja afturat, at ein annar taktikkur er at geva riddara-krossar. Í mun til í Dan-mark og í flest øllum øðrum framkomnum londum kanst tú sambært revsilóg verða fongslaður, um tú arbeiðir ímóti landsins fullveldi, men í Føroyum er øðrvísið: arbeiðir tú ímóti føroyskum fullveldi, kanst tú rokna við at fáa riddarakross.

Spennandi verður so at síggja hvør av ABC monn-unum fer at fáa riddara-kross næstu ferð skila-kvinnan Margretha stígir á føroyskan vøll. Men onkur verður tað, lít á míni orð! Tað skuldi eisini verið löggið annað, nú hesir tosa um at tíðna blokkin, sam-tykkja við lóg at vit hoyra undir donsku grundlógina, lóggeva at føroyingar ikki eru ein tjóð. Osfr. Alt eitt samfelt strið fyri at sleppa okkum longur burtur frá føroyskum fullveldi.

Og samgongan er samd. Men sum eitt undantak er

hon samd um, at blokk-stuðulin eigur at minka í 2010. Í øllum førum um hon velur at fylgja sam-gonguskjalinum, har tað m.a. stendur, at tað er: *semja millum flokkarnar um, at ríkisveitingin verður lækkað við 15 prosentum av reala inntøkvøkstrinum av skattum og avgjöldum hjá landskassanum við støði í meðal vøkstrinum seinastu 5 árinu. Skipanin kemur í gildi í sambandi við figgjarlógina fyri 2010."*

Inntøkvøksturur, sum sipað verður til í sitatinum, hevur, sambært heima-síðuni hjá Gjaldstovuni, verið góðar 500 mió kr ella 17,4% seinastu 5 árinu. Sama tíðarskeið er tann "reali" ella nominelli vøksturur, - tvs vøksturur í brúkarapristalinum, 11,4%, - sambært heimasíðuni hjá Hagstovuni.

Vil nakar í ABC halda samgonguskjalið
So er spurningurin um landstýrið ætlar at halda tann partin av samgongu-skjalinum, sum snýr seg um minking av heildar-veitingini. Teir, og kanska serliga samgonguleiðarin, tosa annars dagliga um, hvussu umráðandi tað er halda hetta samgonguskjal. Meðan ongin tosar um at halda tann partin av skjali-num, sum snýr seg um at lækka blokkin. Hinvegin tosa fleiri ístaðin um at tíðna blokkin aftur. Ófatiligt, at ongin sjálv-stýrskraft tekur teir, sum tosa um at halda sam-gonguskjalið, uppá orðið,

og vísir á orðingina um blokkniðurskurðin.

Løgmaður fer skeivur
Løgmaður segði fyri kortum í einum svári uppá fyrispurning frá Kára á Rógvi, at ongin lækking var í blokkstuðlinum fyri 2010, tí: "vit ikki eru væl-signaði við einum vøkstri ...". Hatta er skeivt. Um ein-roknar eftir, so skal heild-arveitingin minkað við 4 mió. kr. í 2010, - sambært samgonguskjalinum, tí vit eru "vælsignaði við einum vøkstri!" 4 mió kr er ikki nógv, men tað er so eitt lítið fet á tí røttu kósini!

Trupulleikin er ikki ráðini, men stýringin
Støddin á heildarveitingini er í mun til BTÚ minkað støðugt seinastu nógvu árinu. Í 1993 var hon 25% av BTÚ, í 2001 var hon 10% av BTÚ, - tað árið varð hon so reduserað við einum triðingi og verður væntandi 5% av BTÚ í 2010 (og ikki 6% sum eg annars segði í útvarpinum sunnukvøldið).

BTÚ er tann samlaða inntøkan við megna at skapa í Føroyum, blokk-urin er síðan ein eyka inntøka til føroyska búskapin; sum, til æru fyri legitimitetin, er oyramerkt-ur at skula verða brúktur til ávísar vælferðartænastur. Hesin gevur okkum tó í veruleikanum eyka rúm til bygnaðarskeivleikar, nýtslu og fastar iløgur. Eg haldi ikki tað liggur stórt meira í hesum, men tað er vert at leggja til merkis, at í sama tíðarskeiðið, síðani blokk-

niðurskurðin, hava Føroyar sum búskapur samanlagt havt yvirskot á gjaldsjaavn-anum omanfyri 4 mia. kr. og BTÚ er vaksið við 3 mia. Bara tað ger til skammar uppáhaldið um, at onki kom í staðin fyri blokkniðurskurðin. Og hóast søguliga høgan vøkstur í almenna geiran-um síðani blokkniður-skurðin, so megnar samgongan ikki annað enn at semjast um eitt hall á figgjarlógini, sum liggur um tað einu milliardina.

Trupulleikin í føroyska búskapinum er ikki, um vit hava ráð at minkað blokkin, men ein spurningur um at fáa rættað bygnaðarligar innlendis skeivleikar í al-menna geiranum í mun til aðrar geirar, so javnvág kemur í aftur hjá tí almenna.

Takki fyri viðmerkingina frá Hilmar Simonsen o.ø.

Eg fari ikki at leggja meg út í kjak við Hilmar Simonsen um multiplika-toreffekt o.l. Tað kundi kanska verið til fint undir-hald hjá onkrum búskap-arfrøðingi, men neyvan til gagns fyri okkum bæði at vassa soleiðis, har hvørgin grýnnir.

Skilji á Hilmar Simon-sen, at hann heldur lítið um mítt vitanarstøðið og um tjóðveldisfólk sum heild. Við hesum sum útgangsstøði er ívingasamt, um vit koma nærri eini semju. Valdi kortini at leggja hesi orð afturat kjakinum – við virðing fyri manninum!